

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Tomasz Olszewski

Protokolant Bożena Wolfram , Monika Nowicka

przy udziale prokuratora Izabeli Jach

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniach: 8 marca, 26 kwietnia, 1, 2 czerwca, 1 i 26 lipca 2022 r.

sprawy

I. F. (1) córki A. i E. z domu Z. urodzonej (...)

o s k a r ż o n e j o t o , ż e :

I. w okresie od miesiąca lipca do miesiąca września 2013 roku, w siedzibie firmy mieszczącej się w P. przy ulicy (...), działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zajmując się jako prezes sprawami (...) spółka z o.o., z siedzibą ul. (...) lok (...), (...)-(...) K., świadczącej usługi w zakresie obrotu prętami żebrowymi nierzetelnie prowadziła ewidencję sprzedaży dla potrzeb podatku od towarów i usług oraz w zamiarze, aby inne firmy tj. (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) J. oraz (...) M. S., ul. (...), (...)-(...) B., dokonały przestępstw skarbowych polegających na posłużeniu się nierzetelnymi fakturami VAT i podaniu nieprawdy w deklaracjach VAT-7 za lipiec, sierpień i wrzesień 2013 roku, swoim zachowaniem ułatwiła jego popełnienie w ten sposób, że używając danych swojej firmy wystawiła na rzecz tych podmiotów w w/w miesiącach 47 faktur sprzedaży VAT o numerach:

- na rzecz firmy (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) J. 44 faktury

nr (...)z dnia 04.07.2013 roku, (...) z dnia 06.07.2013 roku, (...) z dnia 08.07.2013 roku, (...) z dnia 11.07.2013 roku, (...) z dnia 18.07.2013 roku, (...)z dnia 19.07.2013 roku, (...) z dnia 19.07.2013 roku,(...) z dnia 19.07.2013 roku,(...) z dnia 22.07.2013 roku, (...) z dnia 22.07.2013 roku, (...) z dnia 22.07.2013 roku, (...) z dnia 23.07.2013 roku, (...) z dnia 23.07.2013 roku,(...) z dnia 23.07.2013 roku, (...) z dnia 23.07.2013 roku, (...) z dnia 24.07.2013 roku, (...)z dnia 24.07.2013 roku, (...) z dnia 30.07.2013 roku, (...) z dnia 30.07.2013 roku, (...) z dnia 05.08.2013 roku, (...) z dnia 06.08.2013 roku,(...) z dnia 08.08.2013 roku, (...)z dnia 08.08.2013 roku, (...) z dnia 08.08.2013 roku, (...) z dnia 09.08.2013 roku, (...) z dnia 13.08.2013 roku, (...) z dnia 14.08.2013 roku,(...)z dnia 20.08.2013 roku, (...) z dnia 20.08.2013 roku, (...) z dnia 20.08.2013 roku, (...) z dnia 20.08.2013 roku, (...) z dnia 21.08.2013 roku, (...) z dnia 22.08.2013 roku, (...) z dnia 26.08.2013 roku, (...) z dnia 26.08.2013 roku, (...) z dnia 28.08.2013 roku, (...) z dnia 02.09.2013 roku,(...) z dnia 05.09.2013 roku, (...) z dnia 06.09.2013 roku,(...) z dnia 09.09.2013 roku,(...)z dnia 09.09.2013 roku, (...) z dnia 11.09.2013 roku,(...)z dnia 13.09.2013 roku o łącznej wartości netto 1.912.607,67 złotych, podatek VAT 439.899,78 złotych

- na rzecz firmy (...), ul. (...), (...)-(...) B. 3 faktury o nr (...) z dnia 06.09.2013 roku, (...) roku z dnia 11.09.2013 roku, 12/09/2013 z dnia 23.09.2013 roku o łącznej wartości 134.395,98 złotych, podatek VAT 30.911,08 złotych

nie odzwierciedlających rzeczywistych zdarzeń gospodarczych w zakresie sprzedaży prętów żebrowych w wyniku czego w/w podmioty ujęły wymienione faktury w swoich księgach podatkowych, a następnie uwzględniły w złożonych do

właściwych organów podatkowych deklaracjach VAT - 7 za poszczególne miesiące rozliczeniowe od lipca do września 2013 roku co spowodowało zawyżenie podatku naliczonego podlegającego odliczeniu od podatku należnego z w/w faktur, wobec których określony został obowiązek zapłaty podatku od towarów i usług z tytułu wystawionych fikcyjnych faktur VAT sprzedaży, w trybie art. 108 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług na łączną kwotę 470.815 złotych w skutek czego w/w podmioty gospodarcze te faktury przyjęły, a następnie posłużyły się, wykazując je w deklaracjach dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za miesiące lipiec, sierpień i wrzesień 2013 roku, czym doprowadziła Naczelników Urzędów Skarbowych w C. i B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa, w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, w łącznej kwocie 470.815 złotych

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 56 § 1 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w brzmieniu sprzed nowelizacji z 1.12.2016r. (Dz. U. z 2016r. poz.2024) w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. w zb. 61 § 1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w brzmieniu sprzed nowelizacji z 1.12.2016r. (Dz. U. z 2016r. poz. 2024) w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks

II. działając w krótkich odstępach i wykonaniu z góry powziętego zamiaru w okresie od 04 lipca 2013 roku do dnia 13 września 2013 roku, w P. województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze, aby inne firmy tj. (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) J. oraz (...) M. S., ul. (...), (...)-(...) B., dokonały przestępstw polegających na posłużeniu się nierzetelnymi fakturami VAT i podaniu nieprawdy w deklaracjach VAT-7 za lipiec, sierpień i wrzesień 2013 roku udzieliła im pomocy przy doprowadzeniu Naczelników Urzędów Skarbowych w C. i B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa znacznej wartości, w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, w łącznej kwocie 470.815 złotych, w ten sposób, że jako prezes (...) spółka z o.o., z siedzibą ul. (...) lok (...), (...)-(...) K. i osoba uprawniona do wystawienia faktur, używając danych swojej firmy w miesiącach lipiec, sierpień i wrzesień 2013 roku wystawiła na rzecz tych podmiotów w w/w miesiącach 47 faktur sprzedaży VAT o numerach:

- na rzecz firmy (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) J. 44 faktury

(...)

- na rzecz firmy (...), ul. (...), (...)-(...) B. 3 faktury o nr (...) z dnia 06.09.2013 roku, (...) z dnia 11.09.2013 roku, (...) z dnia 23.09.2013 roku o łącznej wartości 134.395,98 złotych, podatek VAT 30.911,08 złotych nie odzwierciedlających rzeczywistych zdarzeń gospodarczych w zakresie sprzedaży prętów żebrowych w których poświadczyła nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, tj. kwoty wartości netto przedmiotu sprzedaży oraz kwoty podatku od towarów i usług należnego od tych sprzedaży, które to faktury w/w podmioty gospodarcze przyjęły, a następnie posłużyły się, wykazując je w deklaracjach dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za miesiąc lipiec, sierpień i wrzesień 2013 roku

tj. przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 273 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk

orzeka

1. w granicach czynu zarzucanego I. F. (1) w punkcie I. aktu oskarżenia uznaje oskarżoną za winną tego, że w okresie od czerwca 2013r. do września 2013r., działając ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, obejmując i pełniąc w tym okresie funkcję prezesa zarejestrowanej w dniu 16 czerwca 2013r. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., zajmując się sprawami tego podmiotu, nierzetelnie prowadziła ewidencję sprzedaży dla potrzeb podatku od towarów i usług oraz w zamiarze ewentualnym, aby inne, ustalone osoby w ramach prowadzonej przez nie działalności gospodarczej dokonały przestępstw skarbowych polegających na posłużeniu się nierzetelnymi fakturami VAT, podaniu nieprawdy w deklaracjach VAT-7 za okres od lipca do września 2013r., a w konsekwencji – dokonały finalnego, bezprawnego wystąpienia z żądaniem zwrotu nadwyżki podatku VAT

w związku z wewnątrzspółnotową dostawą towarów (WDT), albo zaliczeniem takiej nadwyżki na przyszłe zaległości z tytułu podatku VAT, swoim zachowaniem ułatwiła popełnienie tak scharakteryzowanych przestępstw skarbowych w ten sposób, że działając w imieniu i na rzecz (...) Spółki z o.o. z siedzibą w P. wystawiła na rzecz (...) Spółki z o.o. w J. oraz (...) M. S. w B. czterdzieści siedem „pustych” faktur VAT, szczegółowo opisanych w zarzucie I. aktu oskarżenia, które to faktury opisywały niezaistniałe w rzeczywistym obrocie gospodarczym transakcje sprzedaży stalowych prętów żebrowanych, przy czym tak opisane zachowanie oskarżonej zmierzało do stworzenia pozorów legalności i rzeczywistego charakteru łańcucha transakcji wpisujących się w schemat tzw. karuzeli podatkowej, którego – wśród szeregu innych ustalonych podmiotów - składową była spółka prowadzona przez oskarżoną, przy czym takie zachowania oskarżonej stanowiły pomocnictwo do zawyżenia podatku naliczonego podlegającego odliczeniu od podatku należnego z przedmiotowych faktur na łączną kwotę 470.815 zł i uznając, że tak opisane działania I. F. (1) zrealizowały znamiona **art.18 § 3 kk w związku z art.20 §2 kks, art.56 § 1 kks i art.76 § 1 kks oraz w związku z art.56 § 1 kks, art.61 § 1 kks w związku z art.6 § 2 kks, art.7 §1 kks, art.9 §3 kks w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.2 § 2 kks** na podstawie art.19 § 1 kk w związku z art.76 §1 kks i art.7 §2 kks wymierza I. F. (1) karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

2. w granicach czynu zarzucanego I. F. (1) w punkcie **II.** aktu oskarżenia uznaje oskarżoną za winną tego, że w okresie od dnia 4 lipca 2013r. do dnia 13 września 2013r., działając ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, obejmując i pełniąc w tym okresie funkcję prezesa zarejestrowanej w dniu 16 czerwca 2013r. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., zajmując się sprawami tego podmiotu, działając w imieniu i na rzecz (...) Spółki z o.o. z siedzibą w P. i z tego tytułu będąc osobą upoważnioną do wystawiania faktur VAT, wystawiła na rzecz (...) Spółki z o.o. w J. oraz (...) M. S. w B. czterdzieści siedem „pustych” faktur VAT szczegółowo opisanych w zarzucie II. aktu oskarżenia, które to faktury opisywały niezaistniałe w rzeczywistym obrocie gospodarczym transakcje sprzedaży stalowych prętów żebrowanych, a więc w tym zakresie poświadczyła nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, tj. kwoty netto przedmiotu sprzedaży oraz kwoty podatku VAT związanego z tymi transakcjami i uznając, że tak opisane działania I. F. (1) zrealizowały znamiona **art.271 § 1 i 3 kk w związku z art.12 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk** na podstawie art.271 § 3 kk i art.33 § 2 kk wymierza I. F. (1) karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 320 (trzysta dwadzieścia) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

3. na podstawie art.8 § 2 kks stwierdza, że z niniejszego wyroku wykonaniu podlegają tylko kary wymierzone oskarżonej w jego punkcie 2.;

4. na podstawie art.69 § 1 kk i art.70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie 2. wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszają I. F. (1) na okres próby 3 (trzech) lat;

5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. U. kwotę 2.361,60 złotych (w tym kwotę 441,60 zł podatku VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu;

6. zasądza od I. F. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.220 (dwa tysiące dwieście dwadzieścia) złotych tytułem opłat, w pozostałym zakresie zwalniając oskarżoną od kosztów sądowych ustalając, że poniesie je Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 97/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku			

<p>dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	I. F. (2)		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>(...) Spółka z o.o. z siedzibą w P. została zarejestrowana w KRS w dniu 14.06.2013r. Jako Prezes Zarządu wskazana została I. F. (2) (spółka została zawiązana w dniu 10.06.2013r.).</p> <p>Zgodnie z danymi wynikającymi z KRS oraz rejestru REGON</p>			

<p>przeważającym rodzajem działalności Spółki była działalność agencji reklamowych.</p> <p>Spółka nie posiadała środków trwałych, powierzchni magazynowych pozwalających na magazynowanie produktów stalowych, środków transportu.</p>			
<p>decyzja Naczelnika (...) w Ł.,</p>	<p>k. 125</p>		
<p>protokół z badania ksiąg</p>	<p>5 i dalsze</p>		
<p>W dniu 15.06.2013r. Spółka zawarła umowę najmu lokalu o powierzchni 32 m² w P..</p>			
<p>decyzja Naczelnika (...) w Ł.</p>	<p>k. 125</p>		
<p>Spółka (...) wystawiła w okresie od VII do IX 2013r. na rzecz (...) Spółki z o.o. 25 faktur za sprzedaż prętów żebrowanych na łączną kwotę netto: za lipiec 2013r. - 599.299,74 zł, za sierpień 2013r. - 258.695,40, za wrzesień 2013r. - 176.822,31 (odpowiednio - tytułem VAT - za lipiec 2013r. - 137.838,94 zł, za sierpień 2013r. - 59.499, 94 oraz za wrzesień - 40.669,13 zł).</p> <p>Powyższe faktury Spółka (...) wykazała w rozliczeniu podatku od towarów i usług w deklaracjach</p>			

VAT-7 za lipiec, sierpień i wrzesień 2013r. Deklaracje do Urzędu Skarbowego zostały złożone i podpisane przez I. F. (2).			
decyzja Naczelnika (...) w Ł.	k. 125v.		
kopie faktur	55 i dalsze		
Spółka (...) została wpisana do rejestru KRS w dniu 26.04.2013r. z adresem siedziby "wirtualne biuro" w K.. Jako Prezes Spółki została wpisana Z. G. (córka T. G., która w owym czasie studiowała i nigdy nie faktycznie zajmowała się sprawami P.). Udziałowcami P. byli T. G. i E. P., którzy w 2014r. zbyli swe udziały obywatelowi (...) - S. B..			
decyzja Naczelnika (...) w Ł.	125v.		
Pomiędzy T. G., Z. G. i E. P. występowały powiązania o charakterze kapitałowym i zarządczym; osoby te pełniły funkcje zarządcze równoległe w kilku spółkach, których przedmiotem miał być obrót stalą (Spółki (...) SA).			
Spółka (...) nie zatrudniała pracowników, nie figurowała w bazie ZUS jako płatnik (z dniem 1.07.2013r	decyzja Naczelnika (...) w Ł.	125v.	

<p>została wyrejestrowana), nie złożyła sprawozdania finansowego za 2013r.</p> <p>Spółka nie posiadała zaplecza magazynowego, działalność prowadzona była bez środków trwałych, w szczególności pojazdów i faktycznego miejsca pozwalającego na funkcjonowanie podmiotu gospodarczego.</p>			
<p>D. S. działający pod firmą (...) wystawił w okresie od VII do IX 2013r. 25 faktur VAT na rzecz Spółki (...) za sprzedaż prętów żebrowanych na kwotę: za lipiec 2013r. - 218.732,55 zł, za sierpień 2013r. - 513.657,95 zł, za wrzesień 2013r. - 263.382,72 zł (odpowiednio - tytułem VAT - za lipiec 2013r. - 50.308,49 zł, za sierpień 2013r. - 118.141,33 zł, za wrzesień 2013r. - 60.578,03 zł)..</p> <p>Powyższe faktury Spółka (...) wykazała w rozliczeniu podatku od towarów i usług w deklaracjach VAT - 7 za lipiec, sierpień i wrzesień 2013r. Deklaracje do Urzędu Skarbowego zostały złożone i podpisane przez I. F. (2).</p>			
<p>decyzja Naczelnika (...) w Ł.</p>	<p>127v.-128</p>		
<p>kopie faktur</p>	<p>97 i dalsze</p>		

<p>Powołany na Prezesa Zarządu (...) D. S. nie miał pojęcia o tym, czym zajmuje się Spółka, nie uczestniczył w jej prowadzeniu, nie podjął żadnej czynności z tym związanej, był jedynie figurantem.</p>			
<p>zeznania D. S.</p>	<p>673</p>		
<p>(...) miało kupować pręty stalowe od firmy prowadzonej przez A. F., który z kolei miał nabywać je od firmy (...). W obydwu przypadkach podmioty te nie prowadziły faktycznej i deklarowanej działalności gospodarczej. Faktury VAT wystawiane przez te podmioty miały fikcyjny charakter.</p> <p>A. F. zgłosił rozpoczęcie działalności gospodarczej w dniu 1 października 2012r., zaś jej zakończenie zgłosił w dniu 1 grudnia 2013r.</p> <p>Faktury VAT wystawiał zazwyczaj w dniu, w którym wystawione były faktury zakupu i na tę samą ilość towaru, którą miał nabywać. Nie ponosił żadnych kosztów związanych z prowadzoną rzekomo działalnością, w tym kosztów transportu, czy wynajmu powierzchni magazynowych.</p>			
<p>decyzja Naczelnika (...) w Ł.</p>	<p>129v.-131</p>		

<p>Spółka (...) wystawiła w okresie od 27 lipca 2013r. do 23 września 2013r. 25 faktur VAT na rzecz (...) Spółki z o.o. z tytułu sprzedaży prętów żebrowanych, na łączną kwotę netto 995.773,22 zł (kwota podatku VAT - 229.027,85 zł).</p>	<p>decyzja Naczelnika UCS w Ł.</p>	<p>128</p>	
<p>kopie faktur VAT</p>			
<p>I. F. (2), działając jako Prezes Spółki (...), wystawiła w okresie od lipca 2013r. do września 2013r. czterdzieści siedem "pustych" faktur VAT o wartości 2.047.003,65 zł netto (470.810,86 zł VAT) na rzecz dwóch podmiotów: (...) oraz (...) M. S..</p> <p>Sprzedż prętów stalowych, która została udokumentowana tymi fakturami, faktycznie nie miała miejsca.</p> <p>(...), jak i (...) M. S. uwzględniły te niezaistniałe pomiędzy nimi a (...) transakcje w składanych deklaracjach VAT-7 za okres od lipca do września 2013r., uprzednio rejestrując je w prowadzonych rejestrach zakupu.</p> <p>I. F. (2) złożyła w imieniu Spółki (...) do US w P. deklaracje dla podatku VAT VAT-7, w szczególności za okres od lipca do września 2013r., w którym uwzględniła</p>	<p>decyzja Naczelnika (...) urzędu celno-Skarbowego</p>	<p>139 i dalsze</p>	

powyższe, niezaistniałe w rzeczywistości, transakcje.			
protokół badania ksiąg	6 i dalsze,		
kopie deklaracji VAT-7	10 i dalsze		
kopie faktur	24 i dalsze		
Z dokumentów przewozowych, jakimi okazała się w toku postępowania podatkowego A. P. - właścicielka firmy (...) - której firma świadczyła usługi przewozowe prętów stalowych od czeskiego podmiotu (...) do Polski wynika, że jako miejsce rozładunku wskazano J., zaś fakturowa droga tego towaru przebiegała przez podmioty: (...), (...), A. F., (...) i Spółkę (...) - zaś rzekome transakcje miały mieć miejsce zazwyczaj tego samego dnia.	protokół badania ksiąg	133v.	
Spółki (...) M. S. były kolejnymi firmami, które wystawiały "puste" faktury sprzedaży kolejnym podmiotom w łańcuchu fikcyjnych, handlowych powiązań. Rzekomymi nabywcami stali od tych spółek były kolejno Spółki: (...), Grupa (...) (...), N. S. (córka P. S. - byłego partnera I. F. (1), na którą zarejestrowana była firma PW (...), (...) K. Ś. - od (...).	decyzja Naczelnika (...) urzędu celno-SKarbowego	139 i dalsze	

<p>Spółka (...) wystawiła faktury sprzedaży tych samych prętów na kolejne podmioty: T. (...) E. H., (...) SA, (...)R.O., (...), (...).</p> <p>T. (...) E. H. fakturowała pręty żebrowane na rzecz kolejnych podmiotów: H. (...)R.O. i (...)R.O.</p> <p>Firma (...) jest zarejestrowana w (...). Z ustaleń czeskiej administracji skarbowej wynika, że spółka ta "nie komunikuje się pod adresem siedziby zgodnie z rejestrem firm", nie reaguje na wysyłane dokumenty, nie zatrudnia pracowników, nie ma przedstawiciela, nie prowadzi księgowości".</p> <p>Spółka (...) nie współpracuje z czeskim organem podatkowym; nie prowadzi działalności, nie posiada siedziby.</p> <p>Pręty stalowe żebrowane trafiły na rynek polski z (...) firm: (...) i (...), przy czym "fakturowo" kupowała je (...) firma (...) (zarejestrowana na J. S.).</p>			
<p>I. F. (2) była karana za przestępstwa z art.56 2 kks, art.61 1 kks na kary grzywny.</p>	<p>informacja o karalności</p>	<p>421</p>	
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	I. F. (2)		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Faktyczne prowadzenie przez (...) Spółkę z o.o. działalności polegającej na handlu prętami stalowymi, a co za tym idzie - zgodność przedmiotowych faktur VAT, które wystawić miała ta spółka na rzecz (...) i (...) w okresie od lipca 2013r. do września 2013r. z faktycznie mającymi miejsce zdarzeniami gospodarczymi.			
wyjaśnienia I. F. (1)	526, 357-358		
<i>OCena DOWODÓW</i>			
<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	decyzja Naczelnika (...) w Ł.	Dokumenty procesowe załączone do akt sprawy, w pochodzące od (...) Skarbowego w Ł., tym protokoły pokontrolne oraz decyzje podatkowe Sąd uznał	

		za rzetelne i dające podstawę - w powiązaniu z innymi dowodami z dokumentów, w tym - zakwestionowanych faktur VAT - do budowania na nich ustaleń faktycznych istotnych dla odpowiedzialności karnej I. F. (1).	
zeznania D. S.	Zeznania D. S. Sąd ocenił jako rozbrajająco szczere. Świadek potwierdził, że z prowadzeniem podmiotu o nazwie B. (...) nigdy nie miał nic wspólnego, a Prezesem Zarządu tej spółki został na prośbę brata i występował w tej funkcji wyłącznie w roli figuranta, nie mając świadomości, jakiego rodzaju dokumenty podpisuje.		
kopie faktur VAT	Niekwestionowane przez żadną ze stron, podobnie, jak inne dowody z dokumentów, w tym informacja o karalności, informacje pozyskane z KRS.		
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

	zeznania E. P.	<p>Zeznania E. P. (podobnie, jak depozycje jego wspólnika - T. G.) są niewiarygodne, ponieważ są one sprzeczne z podstawowymi zasadami rozsądku i doświadczenia życiowego i reguł obowiązujących w obrocie gospodarczym.</p> <p>Sposób prowadzenia firmy, który świadek ten opisał w swych relacjach procesowych, jak również rodzaj i charakter relacji gospodarczych, na których opierać się miała działalność spółki (...) jest nielogiczna i w praktyce - nierealna. Okoliczności ustalone przez Sąd, a w szczególności: brak realnej siedziby tej Spółki, brak majątku trwałego, w tym - środków transportu, figurant w roli Prezesa Zarządu, krótki termin działalności podmiotu, brak technicznych możliwości prowadzenia deklarowanej działalności, a nade wszystko - okoliczności związane z wystawianiem przedmiotowych faktur (dotyczących sprzedaży prętów stalowych firmie (...) po uprzednim ich zakupie od faktycznie niefunkcjonującego podmiotu, nienaturalnie krótki czas pomiędzy zakupem a ich sprzedażą, deklarowana płatność za faktury bez odroczonego terminu, a do tego za towar, którego ilości i jakości de facto nikt</p>	
--	----------------	---	--

nie weryfikował) łącznie wskazywały na fikcyjność owych transakcji.

Sąd nie dał wiary E. P. także co do faktu prowadzenia spraw Spółki (...); świadek deklарował, że spółka działała na zasadzie pośrednictwa; kupowała stal po to, by odsprzedać ją kontrahentowi znanemu już w momencie zakupu prętów. Do tego transport towaru miał leżeć po stronie sprzedającego. Świadek zeznał, że nie weryfikował każdorazowo jakości i ilości oraz rodzaju zakupywanych o odsprzedawanych prętów. Twierdził, że relacje handlowe oparte były wyłącznie na kontaktach telefonicznych i mailowych, wieloset tysięcy płatności dokonywane były niemalże "na gębę", bez wypracowania jakichkolwiek, zwyczajowo przyjętych w obrocie gospodarczym, praktyk prowadzących do ugruntowania zwyczajowego zaufania pomiędzy pomiotami gospodarczymi.

Wszystkie te okoliczności brzmią całkowicie nieprzekonywująco i nie mogą zostać uznane za wiarygodne, tym bardziej, gdy zestawia się je z faktami ustalonymi w oparciu o dowody ze swej natury obiektywne, w szczególności kopiami

faktur VAT, zestawieniami płatności i czasem realizacji "zamówień" w powiązaniu z płatnościami.

Pomijając fakt, że taki sposób prowadzenia interesów jest całkowicie nierealny, jak również sprzeczny z podstawowymi zasadami zdrowego rozsądku, to przede wszystkim dowodzi nieprawdziwości owych relacji, bowiem pozostaje w kolizji z równie nieprzekonywującymi depozycjami samej oskarżonej, która twierdziła, że w ramach prowadzonej działalności nie miała warunków do przyjmowania zakupionych prętów stalowych, a nabyty od (...) i P. towar bezpośrednio przekazywała swoim nabywcom.

Co więcej, E. P., pomimo tego, że to on wystawiał faktury sprzedaży w imieniu Spółki (...), nie identyfikował firmy oskarżonej jako nabywcy prętów stalowych pomimo tego, że owe transakcje opiewały na setki tysięcy złotych.

Podkreślenia wymaga, że oceniane relacje procesowe cechuje duża niekonsekwencja; świadek zeznał m.in., że w owym czasie wraz z T. G. zajmowali się powoływaniem spółek prawa handlowego w celu

ich dalszej sprzedaży. Tymczasem P. posłużyła im do przeprowadzenia fingowanych i nie istniejących realnie zdarzeń gospodarczych, a konkluzję tę wspiera fakt, że spółka ta działała przez krótki, kilkumiesięczny okres czasu, a następnie została zbyta obcokrajowcowi, co stanowi powszechną praktykę uczestników tzw. "karuzeli podatkowych". W praktyce powoduje to brak możliwości wglądu w dokumentację księgową i finansową podmiotu.

Nie bez znaczenia dla oceny tego dowodu jest fakt, że okres powołania P. pokrywa się z okresem zarejestrowania (...), a okresy "aktywności gospodarczej" obydwu podmiotów są niemalże tożsame. W przekonaniu Sądu owa zależność wskazuje na to, że obydwie spółki zostały zawiązane po to, by zrealizować z góry powzięty, sprzeczny z prawem cel, jaki przyświeca twórcom "karuzel vatowskich", polegający w szczególności na wykorzystywaniu podmiotów gospodarczych w postaci spółek z o.o. jako kolejnych ogniw w łańcuchu kontrahentów.

Co więcej, kontrole skarbowe nie pozwoliły na wgląd w dokumentację podatkową P. - kontakt z organem zarządczym tej

		spółki był niemożliwy. Jest to kolejny element stanu faktycznego typowego dla tego rodzaju przestępczej działalności, prowadzący do zatarcia śladów i utrudnienia przeprowadzenia stosownych ustaleń, typowy dla przestępczości gospodarczej.
T. G.	Z tych samych powodów przedstawionych przy okazji oceny zeznań E. P. Sąd Okręgowy uznał relacje T. G. za nieprawdziwe.	
zeznania S. G.	<p>Relacje procesowe S. G. są niewiarygodne w zakresie, w którym twierdził on, że pręty stalowe kupowane od (...) przewożone były środkami transportu, które załatwiał sprzedający, zaś cena zawierała koszty transportu.</p> <p>Wziąwszy pod uwagę depozycje oskarżonej, a także zeznania innych świadków - T. G., E. P., A. F., czy J. S. - nie jest możliwe, by I. F. (2) miała możliwość wskazania jakiegokolwiek przewoźnikowi miejsca, do którego trafić miały zakupione przez (...) (...) pręty, ponieważ nie ona zlecała ów transport. Za niewiarygodne Sąd uznał także jego twierdzenia, że sprzedaż przez (...) prętów stalowych miała charakter transakcji faktycznie mających</p>	

	<p>miejsce. Przeczy temu sposób i okoliczności, w jakich utrzymywane miały być relacje handlowe pomiędzy obiema spółkami. Nie sposób przyjąć za wiarygodne i przekonujące twierdzeń, by kilkuset tysięczne transakcje pomiędzy (...) i (...) miały przebiegać bez uprzednich osobistych kontaktów pomiędzy osobami reprezentującymi oba podmioty, by płatności - w realiach gospodarki rynkowej - przebiegały w tak znacznej kumulacji czasowej.</p> <p>Do tego świadek ten mętnie i zmiennie opisywał okoliczności związane z nawiązaniem współpracy z I. F. (2) w zakresie handlu stalą (owych sprzeczności, wynikających z protokołów jego przesłuchania w toku śledztwa nie potrafił przekonywująco wyjaśnić).</p>	
<p>wyjaśnienia I. F. (1)</p>	<p>Relacje procesowe oskarżonej Sąd uznał za niewiarygodną linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej za przypisane jej czyny.</p> <p>Sąd nie dał wiary I. F. (1), gdy twierdziła, że kwestionowane faktury obrazowały faktycznie dokonane zdarzenia gospodarcze. Na etapie postępowania</p>	

przygotowawczego oskarżona złożyła lakoniczne wyjaśnienia, w których nie opisała faktycznych powiązań handlowych będących przedmiotem postępowania, zaś w toku rozprawy głównej twierdziła, że rolą firmy (...) było wyłącznie pośredniczenie w obrocie prętami żebrowanymi, zaś celem takiej działalności - osiągnięcie zysku.

Wyjaśnienia te nie przekonują, zwłaszcza w konfrontacji z ustaleniami poczynionymi przez Sąd na podstawie innych dowodów, o charakterze - ze swej natury - obiektywnym. Odnotować bowiem trzeba, że oskarżona zawiązała Spółkę (...) w czerwcu 2013r., a więc bezpośrednio, zaledwie na kilka dni przed rzekomym nabyciem i odsprzedazą prętów stalowych. Co więcej, następnego dnia po objęciu funkcji Prezesa (...), oskarżona podpisała umowę najmu biura o powierzchni 32 m² w P.. W takcie trwania owej spółki nigdy nie posiadała ona jakiegokolwiek majątku trwałego. Pomimo przeprowadzenia kilkudziesięciu transakcji polegających na nabyciu prętów żebrowanych od tych samych, dwóch podmiotów, a następnie - odsprzedaniu ich również dwóm podmiotom, rzekome operacje

gospodarcze zakończyły się po zaledwie trzech miesiącach. Oskarżona nigdy później (ale również nigdy wcześniej) nie parała się handlem prętami stalowymi.

Przedstawione powyżej okoliczności w przekonaniu Sądu dyskwalifikują

wyjaśnienia I. F. (1) jako wiarygodne źródło dowodowe, bowiem wykazują one, że wersja będąca linią obrony oskarżonej nie przystaje nie tylko do powszechnie przyjętych reguł obrotu gospodarczego, ale nade wszystko jest zwyczajnie nielogiczna.

Nie sposób dać wiarę wersji oskarżonej, bez narażenia się na zarzut naiwności, że relacje handlowe z Ł. S. (...), opiewające na wiele set tysięcy złotych zostały przez nią nawiązane po jednorazowym spotkaniu na rynku w C., nawet przy przyjęciu, że Ł. S. został jej rekomendowany przez P. S.. Podobnie niewiarygodnie brzmią jej twierdzenia, że przedstawiciel firmy (...) zaufał I. F. (1) (osobie wcześniej nieznaney) i dostarczył jej partię towaru bez uzyskania jakiegokolwiek gwarancji finansowej.

Całkowicie jednak dyskwalifikują wiarygodność depozycji I.

F. (1) ustalenia dotyczące kwestii transportu owych prętów będących przedmiotem rzekomego obrotu; zauważyć bowiem trzeba, że pręty te były z granicy wożone bezpośrednio do J., z pominięciem innych pośredników. O ile jednak żadna z firm występujących w roli tzw. pośredników nie miała możliwości ich magazynowania, to bez wątplenia nie było możliwe, by którakolwiek z firm owego łańcuszka (a więc (...) J. S., A. F., P., (...)) wiedziała, bez ustalenia tego faktu z oskarżoną, że owe pręty żebrowane miał dotrzeć do odbiorcy (...) Spółki (...), bądź (...) M. S.. Inaczej rzecz ujmując, J. S. działający w imieniu firmy (...), będący nabywcą w ramach (...) nie mógł wiedzieć, że kupowane przez niego pręty powinny zostać dostarczone np. do J., do magazynu firmy (...).

Kolejnym argumentem przemawiającym za niewiarygodnością relacji procesowych oskarżonych są jej mgliste tłumaczenia dotyczące kwestii finansowania rzekomych transakcji; pytana, skąd miała środki na zapłatę za pierwszy transport prętów I. F. (2) wyjaśniła, że pieniądze pochodziły z odsprzedaży owych prętów kolejnemu ich odbiorcy. Taka

praktyka, w normalnych warunkach związanych z obrotem gospodarczym wydaje się być nie tylko wielce ryzykowna (zważywszy wartość owej transakcji, nieznajomość rynku, nieznajomość kontrahenta); biorąc przy tym pod uwagę, że oskarżona sprawia wrażenie osoby rozważnej, a jednocześnie - jak sama twierdziła - parającej się handlem wszelakimi dobrami od trzydziestu lat, opisywaną przez nią praktykę Sąd ocenił jako niewiarygodną.

W tym miejscu zauważyć trzeba, że analiza faktur wystawionych i przyjętych przez oskarżoną w kontekście bankowych potwierdzeń przelewów wskazuje na niespotykaną w obrocie gospodarczym dyscyplinę owych rozliczeń, wspartą bardzo krótkimi terminami płatności, zaś same transakcje w owym "łańcuszku zdarzeń gospodarczych" łączących niemal dziesięć podmiotów przebiegały w nienaturalnie krótkim czasie. Wyżej opisane cechy są immanentnie związane z praktykami określanymi powszechnie jako karuzele podatkowe.

zeznania P. S.

Relacje P. S. Sąd uznał za niewiarygodne.

Świadek w sposób ewidentny, zmierzając do zatajenia faktów

	<p>związanych tak z własną działalnością dotyczącą prętów stalowych, jak i rolę, którą odegrała oskarżona, zasłaniał się niepamięcią, zaś słuchając jego zeznań Sąd odnosił nieuniknione wrażenie, że świadek lawirował i unikał odpowiedzi na istotne pytania dotyczące zdarzeń istotnych dla odpowiedzialności I. F. (1). Z tej perspektywy jego depozycje nie stanowiły wartościowego źródła informacji dotyczących działalności zarzucanej oskarżonej. Na marginesie odnotować trzeba, że jego zeznania pozostawały w jawnej sprzeczności, tak z wyjaśnieniami oskarżonej, jak i zeznaniami T. G. i S. G..</p>		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	1.	I. F. (2)

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czyn 1.</p> <p>Odwołując się do ściśle określonego w zarzucie I. aktu oskarżenia, zdarzenia, które zakreśla granice faktyczne skargi prokuratorskiej, Sąd ustalił, że oskarżona swoim zachowaniem, polegającym na wystawieniu 47 "pustych" faktur VAT jako Prezes podmiotu gospodarczego - Spółki (...), działając jako jedno z ogniw w "łańcuszku" podmiotów fikcyjnie pośredniczących w opisywanych, nie mających miejsca w rzeczywistości transakcjach sprzedaży prętów stalowych żebrowanych, dopomogła przedstawicielom podmiotów, które dokonywały późniejszych odliczeń w zakresie rozliczeń podatku VAT związanego z karuzelowym procederem wykorzystującym wewnątrzspółnotową dostawę towarów w popełnieniu czynów zabronionych polegających na posłużeniu się nierzetelnymi fakturami VAT i podaniu nieprawdy w deklaracjach VAT-7 za okres od lipca do września</p>			

2013r., przy czym celem tak opisanych operacji było zawyżenie podatku naliczonego podlegającego odliczeniu od podatku należnego, które w przypadku oskarżonej sumarycznie wyniosło kwotę 470.815 zł, realizując w ten sposób znamiona art.18 § 3 kk w związku z art.56 § 1 kks i art.76 § 1 kks.

Rola sprawcza I. F. (1) polegała na stworzeniu pozoru legalności i rzeczywistości transakcji opisanych w przedmiotowych fakturach, a tym samym - zmyleniu tropu organów kontroli podatkowej z jednoczesnym upozorowaniem autentyczności owych zdarzeń gospodarczych. W tym sensie Spółka (...), którą reprezentowała oskarżona pełniła rolę tzw. bufora (podmiotu buforowego), który w schemacie karuzeli podatkowej, obok tzw. znikającego podatnika i brokera odgrywa rolę faktycznie zarejestrowanego podmiotu gospodarczego, który rozlicza się z urzędem skarbowym również w zakresie podatku VAT, przy czym z uwagi na to, że marża, z jaką zbywać ma (jedynie "fakturowo") towar kolejnemu buforowi jest znikoma, także wysokość podatku należnego VAT jest

niewielka, stanowiąc swoisty koszt przestępczego procederu ponoszonego przez jego organizatorów i faktycznych beneficjentów.

Spółka (...), w szczególności obok takich podmiotów, jak (...), A. F., (...), P., (...), (...) stanowiła siatkę firm, które dokonywały pozornego obrotu (kupna - sprzedaży) prętów żebrowanych, przy czym obrót ten miał charakter czysto fikcyjny, nie mający żadnych cech, jakie charakteryzują rzeczywiste transakcje gospodarcze.

Sąd uznał ponadto, że oskarżona, działając jako przedstawiciel Spółki (...) dopomogła innym, ustalonym osobom w wyżej opisany sposób, do realizacji znamion opisanych w art.56 § 1 kks, jednocześnie samodzielnie zrealizowała owe znamiona, podając nieprawdę w składanych deklaracjach VAT 7 w omówionym wyżej zakresie.

Sąd przypisał oskarżonej również przestępstwo polegające na nierzetelnym prowadzeniu ewidencji sprzedaży (art.61 § 1 kks).

Redukcja podstawy prawnej skazania, polegająca na wyeliminowaniu z niej

<p>art.62 § 2 kks wynikała z faktu, że w dacie popełnienia czynu ciągłego przypisanego oskarżonej zachowanie polegające na wystawieniu fikcyjnej faktury nie podlegało karalności w ramach kodeksu karnego skarbowego.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	2.	I. F. (2)
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Sąd dokonał istotnej zmiany w zakresie opisu i przyjętej kwalifikacji prawnej czynu opisanego w punkcie 2. wyroku względem tego, który zarzucany był oskarżonej w punkcie II. aktu oskarżenia.</p> <p>Sąd przyjął bowiem, że I. F. (2) powinna zostać pociągnięta do odpowiedzialności karnej wyłącznie za czyn polegający na realizacji znamion art.271 § 1 i 3 kk, czyli poświadczenia nieprawdy w dokumentach - fakturach VAT, które potwierdzać miały zdarzenia gospodarcze, które w rzeczywistości nigdy nie zaistniały i miały charakter pozorowany.</p>			

Oznaczało to, że zarówno z opisu czynu, jak i z jego kwalifikacji prawnej Sąd wyeliminował art.18 § 3 kk w związku z art.286 § 1 kk. Przyczyną takiego zabiegu było ustalenie, że w czasie, w którym oskarżona podejmowała sprzeczne z prawem praktyki, nie mogła ona mieć świadomości, a nawet podstaw, by snuć stosowne przypuszczenia, czy podmiot występujący w łańcuchu firm składających się na karuzelę podatkową, występujący w charakterze tzw. brokera, a więc finalny beneficjent podatkowego oszustwa, który dokonywał wewnątrzspółnotowej dostawy towarów do (...), faktycznie wystąpi do właściwego Urzędu Skarbowego o zwrot podatkowej należności publicznoprawnej, czy też zawnioskuje o zaliczenie takiej nadpłaty na poczet zaległości podatkowej lub bieżących albo przyszłych zaległości podatkowych. Inaczej rzecz ujmując, w momencie realizacji przedmiotowych znamion występku polegającego na pomocnictwie do oszustwa, Sąd nie mógł - bez narażenia się na zarzut dowolności ustaleń - ustalić kategorycznie okoliczności dotyczących sfery podmiotowej czynu zarzucanego oskarżonej. Ma to o tyle fundamentalne znaczenie,

że w zakresie art.286 kk istotne jest, że wyłącznie wystąpienie o nienależny zwrot nadwyżki podatku VAT może - zgodnie z treścią powołanej normy - "doprowadzić inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem" i w efekcie - zostać zakwalifikowane z tego przepisu. Sąd Okręgowy podziela bowiem zapatrywanie, że "zachowanie polegające na zaniżeniu wysokości należnego do zapłaty podatku VAT nie realizuje znamion art.286 § 1 kk, tylko przestępstwa skarbowego stypizowanego w art.56 § 1 kks" (Karuzele VAT. Wybrane regulacje prawa karnego materialnego i procesowego. red. Sz. Pawelec, Wolters Kluwer, Warszawa 2020, str. 111). Tymczasem biorąc pod uwagę zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności wyjaśnienia oskarżonej, w których negowała ona swój świadomy udział w dokonaniu przypisanych jej przestępstw, nie jest możliwe do stwierdzenia, czy jej sfera wolicjonalna obejmowała pomocnictwo do przestępstwa z art.286 kk, czy też ograniczona była do zachowań osób trzecich, realizujących wyłącznie znamiona art.56 kks. Jednocześnie Sąd nie znalazł żadnych podstaw dowodowych, które choćby uprawdopodobniłyby fakt,

<p>że oskarżona miała wiedzę, czy choćby przypuszczała, kto faktycznie czerpie korzyść z procederu, w którym była jednym z ostatnich ogniw.</p> <p>Sąd uznał przy tym, że przepisy obowiązujące przed dniem 1 lipca 2015r. miały charakter względniejszy, wobec czego - zgodnie z wymogiem zawartym w art.4 § 1 kk - zastosował przepisy obowiązujące nie w dacie orzekania, lecz w czasie popełnienia przypisanego oskarżonej przestępstwa.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
I. F. (2)	1., 2.	1.,2.	<p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednia karalność oskarżonej, - duża wartość kwoty podatku naliczonego podlegającego odliczeniu, będącego skutkiem działania I. F. (1), - realizacja kumulatywna znamion kilku norm prawnych, - przemyślność działania podlegającego osądowi, wymagająca podjęcia wielu działań organizacyjno - formalnych i faktycznych, - fakt, że inkryminowane działania nie stanowiły odosobnionej akcji, zaś wpisywały się w gęstą siatkę powiązań o charakterze przestępczym. <p>Okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - fakt, że działania oskarżonej posiadały zjawiskową postać pomocnictwa - I. F. (2) była jedynie jednym z licznych

			<p>"trybów" w przestępczej maszynie, której celem było dokonywanie oszustw podatkowych;</p> <p>- oskarżona nie odniosła istotnych korzyści majątkowych związanych z procederem, w którym uczestniczyła;</p> <p>- brak dowodów, by ponad wszelką wątpliwość przyjmować, że przestępstwa przypisanego jej w punkcie 1. wyroku dopuściła się z zamiarem innym niż ewentualny;</p>
I. F. (2)	4.	4.	<p>Mając na uwadze podrzędną rolę I. F. (1) w procederze karuzeli podatkowej, niewielką korzyść, jaką z tej działalności odniosła, jej wiek i stan zdrowia, a także mając na uwadze wymierzenie oskarżonej, obok kary pozbawienia wolności, kary grzywny, Sąd uznał, że wykonanie kary pozbawienia wolności nie jest niezbędne dla osiągnięcia zamierzonych celów. Tym samym Sąd zastosował instytucję probacyjną opisaną w art.69 kk, określając okres próby na 3 lata.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5.,	<p>Sąd przyznał obrońcy oskarżonej kwotę 2.361,60 zł tytułem pomocy prawnej świadczonej I. F. (1) z urzędu, bowiem oskarżona nie pokryła jej kosztów w żadnej części.</p>	
6.	<p>Rozstrzygając ostatecznie o kosztach sądowych Sąd - biorąc pod uwagę sytuację zarobkową i majątkową oskarżonej uznał za zasadne obciążyć ją tymi kosztami jedynie w zakresie opłat od orzeczonych kar.</p> <p>W pozostałym zakresie Sąd zdecydował o zwolnieniu I. F. (1) od obowiązku ich ponoszenia, mając na uwadze fakt,</p>	

że niniejszym wyrokiem została ona zobligowana do poniesienia kary grzywny, zaś jej aktualna sytuacja majątkowa nie predestynuje jej do poniesienia tych obciążeń finansowych w całości.

Podpis